

Muzej grada Novog Sada / Museum of Novi Sad 15 – 25. 5. 2010.

Izdavač / Publisher: Muzej Grada Novog Sada / Museum of Novi Sad

Za izdavača / For the Publisher: Vesna Nedeljković Angelovski, direktor / Manager

Autori izložbe / The auhtors of the exhibition: Jelena Banjac, Feđa Kiselički

Tekstovi / Articles: mr Jelena Banjac, Srđan Doroški, mr Ivana Tomanović

Likovna i grafička oprema / Prepress: StudioOne

Štampa / Print: Cicerو

Tiraž / Copies: 500

Sponzor / Powered by: BACK`S

ISBN: 978-86-7637-047-4

NEW YORK = MANHATTAN
feđa kiselički

Jelena Banjac

NEW YORK = MANHATTAN

Njujork je otvoren grad prema ljudima koji imaju snove i ambicije, želju za uspehom ili nameru da započnu n ovi život. Grad uzbudjenja, energije i strasti, u kome se uživa svim čulima. Grad koji nikada ne spava i u kojem se živi najbrže. Njujork je najpopularniji milionski grad na svetu u kome živi više od 170 nacija. Milioni imigranata u SAD iskrcali su se u njujorškoj luci u potrazi za boljim životom.

Svoju fascinaciju ovom metropolom novosadski fotograf Feđa Kiselički predstavio je u seriji crno-belih fotografija "New York = Manahattan". Prikazao nam je svoj doživljaj čudesnog mesta "koje nudi inspiraciju za bilo koji životni podvig". Doneo nam je užurbanu atmosferu sa njujorških ulica, svoj pogled na arhitekturu grada koja posmatrača ostavlja bez daha, impozantne mostove, metro, dokove i parkove ovog grada. Motive za svoje fotografije Feđa Kiselički našao je na Menhetnu, centralnoj gradskoj oblasti, koja se u zvaničnim dokumentima zove samo Njujork.

Menhetn je najmanja, najurbanizovana i najgušće naseljena oblast u SAD, sa oko 25.846 stanovnika po km², finansijski centar modernog sveta i sedište brojnih korporacija, medijskih kuća, kompanija, univerziteta, muzeja i galerija sa velikim kulturnim i obrazovnim uticajem. U gradu površine 59,4 km² organizovanom u vidu mreže ulica, orientisanih u pravcu istok-zapad, i avenija, koje se pružaju u pravcu sever-jug, živi preko 1.611.500 stanovnika. Ekonomski moći vlasnika brojnih kompanija i potreba za prestižom obeležila je gradske vedute upadljivim poslovnim zgradama, jasnim simbolima snage i moći. U periodu 1890-1972. na Menhetnu se nalazilo devet najviših zgrada na svetu, od kojih je najviša i najpoznatija Empire State Building (1932) sa 102 sprata i 380

m visine. Arhitektura višespratnica kreirala je prepoznatljivu liniju neba nad Menhetnom. Na jeziku Lenape indijanaca Menhet znači "ostrvo mnogih brda." On je danas ostrvo arhitektonskih džinova. Specifičan identitet ovog grada čine i Times Skver, Peta avenija, Carnegie Hall, Madison Square Garden, Central Park, Guggenheim Museum, MoMA, The Metropolitan Museum of Art, Wall Street, Broadway, Brooklyn Bridge i, naravno, ljudi koji u njemu žive. Proces je dvosmeran. Ljudi oblikuju grad, a Menhet svoje stanovnike.

Jelena Banjac

NEW YORK = MANHATTAN

Njujork je otvoren grad prema ljudima koji imaju snove i ambicije, želju za uspehom ili nameru da započnu n ovi život. Grad uzbudnja, energije i strasti, u kome se uživa svim čulima. Grad koji nikada ne spava i u kojem se živi najbrže. Njujork je najpopularniji milionski grad na svetu u kome živi više od 170 nacija. Milioni imigranata u SAD iskrčali su se u njujorškoj luci u potrazi za boljim životom.

Svoju fascinaciju ovom metropolom novosadski fotograf Feđa Kiselički predstavio je u seriji crno-belih fotografija "New York = Manahattan". Prikazao nam je svoj doživljaj čudesnog mesta "koje nudi inspiraciju za bilo koji životni podvig". Doneo nam je užurbanu atmosferu sa njujorških ulica, svoj pogled na arhitekturu grada koja posmatrača ostavlja bez daha,

impozantne mostove, metro, dokove i parkove ovog grada. Motive za svoje fotografije Feda Kiselički našao je na Menhetnu, centralnoj gradskoj oblasti, koja se u zvaničnim dokumentima zove samo Njujork.

Menhet je najmanja, najurbanizovana i najgušće naseljena oblast u SAD, sa oko 25.846 stanovnika po km², finansijski centar modernog sveta i sedište brojnih korporacija, medijskih kuća, kompanija, univerziteta, muzeja i galerija sa velikim kulturnim i obrazovnim uticajem. U gradu površine 59,4 km² organizovanom u vidu mreže ulica, orijentisanih u pravcu istok-zapad, i avenija, koje se pružaju u pravcu sever-jug, živi preko 1.611.500 stanovnika. Ekonomski moć vlasnika brojnih kompanija i potreba za prestižom obeležila je gradske vedute upadljivim poslovnim zgradama, jasnim simbolima snage i moći. U periodu 1890-1972. na Menhetu se nalazio devet najviših zgrada na svetu, od kojih je najviša i najpoznatija Empire State Building (1932) sa 102 sprata i 380 m visine.

Ivana Tomanović POGLEĐ U VISINU I ŠIRINU

Kako snimiti grad u koji se sunce teškom mukom probija jer mu se suprotstavljaju džinovski oblakoderi koji, poput urbane šume, čine fascinantan i jedinstven svet betona i stakla. Ovako rečeno, ljubiteljima prirode to ne zvuči nimalo privlačno ali, nasuprot mnogim savremenim metropolama, Njujork ima dušu. Njegovi betonski monoliti obitavaju tu već skoro sto godina pa su, srećom, dobili patinu i tragove vremena koji, za sve nas, znače život. A život, i to dvadesetčetvoročasovni jeste ta duša Njujorka koja pulsira i diše u neverovatnom ritmu milionskog, multinacionalnog grada. Ovdje sve ide uvis ali i u širinu jer ovakva arhitektura zasljužuje, ili bolje reći, zahteva široke bulevare i avenije. Dakle, sve ide u visinu i širinu. Panoramski fotoaparat prosto dođe kao prirodan izbor!

A taj prirodan Feđin izbor definisao je estetiku njegovih fotografija kojom dominiraju linije: pre svega vertikalne, pa horizontalne, dijagonalne, uglavnom prave, ređe krive, mada često isprekidane. Sve one smenjuju se i „plešu“ u određenom ritmu koji prati dinamiku grada. Taj ritam čini i beskonačno ponavljanje tih linija koje kreiraju uzorak do uzorka koji pratimo kao zacrtanu putanju, svojevrsni itinerer Njujorka. To je svakako Feđin itinerer koji ne krije oduševljenje, kako lično tako i fotografjsko, pa ga stoga tako lako i svojevoljno sledimo kao da smo i mi, poput posetilaca s druge planete, istraživali ovo neobično mesto kroz malu rupicu na čijoj drugoj strani se otvara široki pogled na svet.

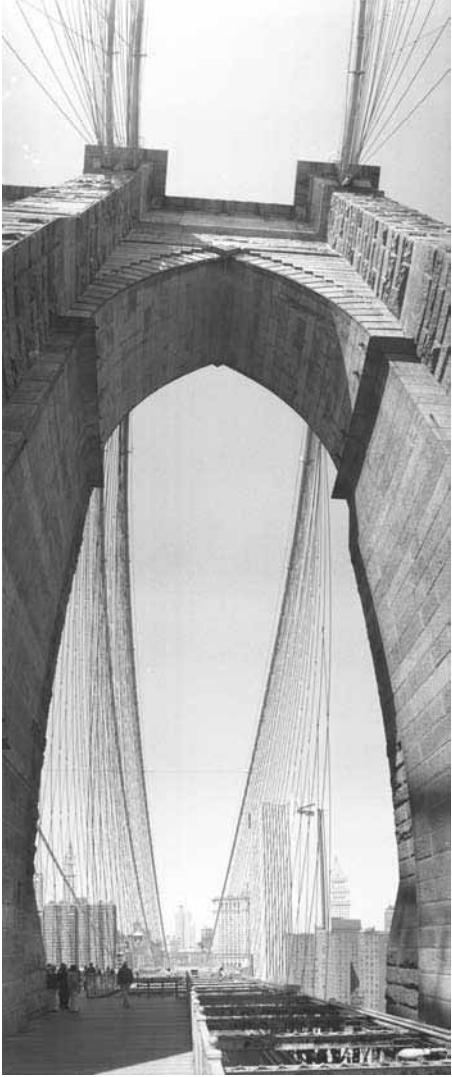

Ivana Tomanović

POGLEĐ U VISINU I ŠIRINU

Kako snimiti grad u koji se sunce teškom mukom probija jer mu se suprotstavljaju džinovski oblakoderi koji, poput urbane šume, čine fascinantan i jedinstven svet betona i stakla. Ovako rečeno, ljubiteljima prirode to ne zvuči nimalo privlačno ali, nasuprot mnogim savremenim metropolama, Njujork ima dušu. Njegovi betonski monoliti obitavaju tu već skoro sto godina pa su, srećom, dobili patinu i tragove vremena koji, za sve nas, znače život. A život, i to dvadesetčetvoročasovni jeste ta duša Njujorka koja pulsira i diše u neverovatnom ritmu milionskog, multinacionalnog grada. Ovdje sve ide uvis ali i u širinu jer ovakva arhitektura zaslужuje, ili bolje reći, zahteva široke bulevare i avenije. Dakle, sve ide u visinu i širinu. Panoramski fotoaparat prosto dođe kao prirodan izbor!

A taj prirodan Feđin izbor definisao je estetiku njegovih fotografija kojom dominiraju linije: pre svega vertikalne, pa horizontalne, dijagonalne, uglavnom prave, ređe krive, mada često isprekidane. Sve one smenjuju se i „plešu“ u određenom ritmu koji prati dinamiku grada. Taj ritam čini i beskonačno ponavljanje tih linija koje kreiraju uzorak do uzorka koji pratimo kao zacrtanu putanju, svojevrsni itinerer Njujorka. To je svakako Feđin itinerer koji ne krije oduševljenje, kako lično tako i fotografjsko, pa ga stoga tako lako i svojevoljno sledimo kao da smo i mi, poput posetilaca s druge planete, istraživali ovo neobično mesto kroz malu rupicu na čijoj drugoj strani se otvara široki pogled na svet.

Srđan Doroški

FEĐA U NJUJORKU

Feđa nema zapravo nikakve veze sa jednim Njujorkom. Zapravo, Feđa nikada nije otiošao iz tog grada. Feđa zapravo postoji i jeste deo tog grada... Rođen u prošlom veku, skoro na polovini sedme decenije, Feđa Kiselički sa dedinim šeširom ponosno stoeći na kućnoj sofi, čini prve fotografiske korake kao model. Uskoro, modu modela menja za odeću fotografa, a položaj ispred za položaj iza objektiva. Večiti zaljubljenik u crno beli svet, za koji smatra da najbolje pokazuje pun kolor sveta oko nas, Feđa istražuje i pronalazi, beleži i objektivom zaključuje. Ličnim pečatom on pokušava da svu lenjost koju život nosi pretoči u priču i pokrene je. Neretko sedeći u svojim mislima uz osećaj neverovatne skučenosti, promenu nalazi šetajući: od ulice Narodnih heroja, put Perasta, preko Njujorka do Balija i Istambula...

Crta koracima, beleži iz ruke, prenosi na papir i ostavlja da umetnost koju donosi stane i ostane ovde, sada.

Jednostavno i spontano.

Nakon novo pređene kilometraže iskustva, donosi momente iza sadašnjosti, na svoj način. I opet uhvaćeno u sekundi, neplanirano, nenamešteno, on Novom Sadu poklanja vrevu košnice Velike Jabuke. Svestan da je samo jedan od milijarde ljudi na ovoj užarenoj planeti, smireno pronalazi oči koje će na momenat utopiti misli njihovih nosioca u umetnost koja je ništa drugo nego stvarnost. Feđu može svako razumeti, dovoljno je pogledati to što nosi njegova umetnost jednostavnosti življena: Dan po dan, sponatno, sa srcem i ljubavlju prema životu i ljudima.

Srđan Doroški

FEDA IN NEW YORK

Feđa nema zapravo nikakve veze sa jednim Njujorkom. Zapravo, Feđa nikada nije otišao iz tog grada. Feđa zapravo postoji i jeste deo tog grada... Rođen u prošlom veku, skoro na polovini sedme decenije, Feđa Kiselički sa dedinim šeširom ponosno stoeći na kućnoj sofi, čini prve fotografске korake kao model. Uskoro, modu modela menja za odeću fotografa, a položaj ispred za položaj iza objektiva. Večiti zaljubljenik u crno beli svet, za koji smatra da najbolje pokazuje pun kolor sveta oko nas, Feđa istražuje i pronalazi, beleži i objektivom zaključuje. Ličnim pečatom on pokušava da svu lenjost koju život nosi pretoči u priču i pokrene je. Neretko sedeći u svojim mislima uz osećaj neverovatne skučenosti, promenu nalazi šetajući: od ulice Narodnih heroja, put Perasta, preko Njujorka do Balija i Istanbula...

Crta koracima, beleži iz ruke, prenosi na papir i ostavlja da umetnost koju donosi stane i ostane ovde, sada.

Jednostavno i spontano.

Nakon novo predene kilometraže iskustva, donosi momente iza sadašnjosti, na svoj način. I opet uhvaćeno u sekundi, neplanirano, nenamešteno, on Novom Sadu poklanja vrevu košnice Velike Jabuke. Svestan da je samo jedan od milijarde ljudi na ovoj užarenoj planeti, smireno pronalazi oči koje će na momenat utopiti misli njihovih nosioca u umetnost koja je ništa drugo nego stvarnost.

Feđu može svako razumeti, dovoljno je pogledati to što nosi njegova umetnost jednostavnosti življenja: Dan po dan, sponatno, sa srcem i ljubavlju prema životu i ljudima.

BIOGRAFIJA

Rođen 4. marta 1974. godine u Novom Sadu. Fotograf u Muzeju grada Novog Sada. Izlagao na sedam samostalnih izložbi:
1999. Novi Sad i šta sad? – Novosadski otvoreni univerzitet, Novi Sad;
1999. Dunav – Pozorište mladih, Novi Sad;
2000. Perast – Foto-kino savez Vojvodine, Novi Sad;
2002. Portreti – Novosadski otvoreni univerzitet, Novi Sad;
2003. Šetajući – Zbirka strane umetnosti, Novi Sad;
Galerija "Cirkus" SKC, Beograd;
2005. 10 minuta do kuće – Kafe galerija "Frida", Novi Sad;
2009. Makro – Kafe galerija "Art Fusion", Novi Sad.
Izlagao na preko dvadeset grupnih izložbi.

Fotografije Feđe Kiseličkog objavljenje su u: knjizi poezije Miljana Vojnovića, "Sve mi se čini", Prometej, Novi Sad 1999; knjizi poezije Dragana Rosića, "Sećanje na Belog Vida", Prometej, Novi Sad 2003; katalozima izložbi Muzeja grada Novog Sada (2000/2010) i časopisu "Refoto", Putopis Njujork, broj 47, april 2008.

BIOGRAPHY

Rođen 4. marta 1974. godine u Novom Sadu. Fotograf u Muzeju grada Novog Sada. Izlagao na sedam samostalnih izložbi:
1999. Novi Sad i šta sad? – Novosadski otvoreni univerzitet, Novi Sad;
1999. Dunav – Pozorište mladih, Novi Sad;
2000. Perast – Foto-kino savez Vojvodine, Novi Sad;
2002. Portreti – Novosadski otvoreni univerzitet, Novi Sad;
2003. Šetajući – Zbirka strane umetnosti, Novi Sad;
Galerija "Cirkus" SKC, Beograd;
2005. 10 minuta do kuće – Kafe galerija "Frida", Novi Sad;
2009. Makro – Kafe galerija "Art Fusion", Novi Sad.
Izlagao na preko dvadeset grupnih izložbi.

Fotografije Feđe Kiseličkog objavljenje su u: knjizi poezije Miljana Vojnovića, "Sve mi se čini", Prometej, Novi Sad 1999; knjizi poezije Dragana Rosića, "Sećanje na Belog Vida", Prometej, Novi Sad 2003; katalozima izložbi Muzeja grada Novog Sada (2000/2010) i časopisu "Refoto", Putopis Njujork, broj 47, april 2008.

